

Kratatke biografije sodelujočih

KAJA KRANER – kritičarka, teoretičarka, publicistka in urednica revije ŠUM, Radia Študent, Delo, Večer, Pogledi..., Leta 2010 doštudirala kiparstvo na ALUO, nadaljevala podiplomski študij kulturologije na FDV, trenutno doktorska študentka Humanističnih znanosti na AMEU-ISH, kjer dela na doktorski tezi "Geopolitika umetnosti: primer paralelnega narativa". Deluje kot kritičarka sodobne umetnosti (med leti 2010 in 2014 za Večer, med leti 2013 in 2015 za prilogo Dela, Pogledi, od leta 2015 za Radio Študent) in piska o sodobni umetnosti (Likovne besede, Praznine, Folio, Tribuna, Dialogi idr.). Od leta 2014 sodeluje z društvom BOKS, je redna sodelavka in od leta 2015 članica uredništva časopisa za kritiko sodobne umetnosti ŠUM, deluje znotraj kolektiva Neteorit v prostorih Moderne galerije in Muzeja sodobne umetnosti Metelkova, kjer so-vodi Seminar teorije sodobne umetnosti, organizira predavanja in okrogle mize. Od septembra 2014 v kolektivu z Izidorjem Baršijem, Tjašo Pogačar Podgornik in Andrejem Škufco sodeluje v mednarodni platformi L'Internationale, ki deluje v okviru konfederacije šestih velikih evropskih muzejev. Od leta 2014 deluje kot programski vodja in članica komisije znotraj mednarodne rezidenčne platforme GuestRoomMaribor (Pekarna Magdalenske mreže), februarja 2015 z Izidorjem Baršijem in kolektivom časopisa Tribune v Moderni galeriji kurira razstavo Tribuna; lep časopis (2009-2015). Od leta 2015 z Lucijo Smodiš deluje kot programski in umetniški vodja Galerije K18 (Pekarna Magdalenske mreže).

TINA VALENTAN – koreografinja, plesalka, performerka in pedagoginja deluje kot samostojna ustvarjalka na področju kulture. Leta 2007 je zaključila študij plesa in koreografije na School for New Dance Development, v Amsterdamu. Njeni solistični in skupinski projekti so podprti s strani različnih produkcijskih hiš: Federacija, Maska, Emanat, Mesto žensk, Plesna izba Maribor, European Cultural Foundation in Modul Dance. Kot koreografinja sodeluje tudi pri gledaliških in glasbenih predstavah. Pomembne pedagoške izkušnje je pridobivala v Plesni izbi Maribor kjer je med leti 2010 in 2013 sooblikovala program celoletnega plesnega izobraževanja. Plesno tehniko je med drugim poučevala tudi na SVŠGL – plesni gimnaziji. Svoje delo usmerja v integracijo uma in telesa, ki v relaciji do časa in prostora dopušča, da se odrski material oblikuje sproti, tako da se umetniško delo lahko ustvari samo od sebe. Ta princip je začela intenzivneje raziskovati v odmevnem solu Ko luna raste in ga pogloblja s principi somatskih praks, natančneje Body mind centering metodo, s katero se srečuje v raziskavah Snježane Premuš. Po mnenju publike in kritičke javnosti odlikuje Tina Valentan ponotranjena plesna drža in performerska senzibilnost. V letu 2015 je prejela prvo nagrado nagrado Ksenije Hirbar za pedagoško delo (nagrada kolektiva SVŠGL) in leta 2017 še nagrado Ksenije Hribar za njene dosežke kot plesalka.

Katja Kosi – je plesalka in prevajalka. Izobraževala se je na različnih plesnih delavnicah in seminarjih v Sloveniji in tujini ter sodelovala s koreografi, kot so Matjaž Farič, Sinja Ožbolt, Maja Delak, Stephanie Cumming, Martina Ruhsam, Snježana Premuš, Mateja Bučar, Postheater, Marijs Boulogne.

Tomo Stanič je leta 2010 diplomiral na Fakulteti za arhitekturo in leta 2014 končal študij kiparstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Trenutno je vpisan na doktorski študijski program Teoretska psihoanaliza pri mentorju prof. Mladenu Dolarju na Filozofski fakulteti in nadaljuje

drugostopenjski magistrski program kiparstva. Avtor knjige Arhitekturni gledalec pri založbi Studia Humanitatis, od leta 2010 tudi eden od urednikov revije in založbe Praznine.

Dr. ANDREJA KOPAČ – samozaposlena dramaturginja, kritičarka / recezentka, ki je doktorirala na Fakulteti za družbene in humanistične študije in je dvakratna nagrajenka Ksenije Hribar za pedagoške dosežke na področju plesnih umetnosti, in sicer najprej leta 2015 in nato še leta 2017. Na Fakulteti za podiplomski humanističnih študij je v letu 2016 doktorirala na programu Sociologija kulture na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Kot publicistka deluje pri revijah Maska (trenutno tudi odgovorna urednica!), Mentor in Dialogi, med drugim pa je pred leti prejela štipendijo mednarodnih programov z mlade kritike Mobile Lab in Gulliver Connect. Do sedaj je delovala tudi kot urednica festivalskega časopisa Mladih levov Arena, kot koordinatorica Seminarja sodobnih scenskih umetnosti, na področju odnosov z javnostmi (Pristop, Maska), kot performerka (Betontanc, Škrip Orkestra, Manifest K) in kot raziskovalka na področju kulturne in umetnostne produkcije. V zadnjem času največ deluje kot dramaturginja (M. Farič, B. Potočan, S. Horvat, R. Hribar & G. Luštek ...) in kot sodelavka pri domačih in mednarodnih kulturnih in umetniških projektih. Od januarja 2013 je gostujoča mentorica na salzburški akademiji eksperimentalnih plesnih umetnosti SEAD in poučuje na SVŠGL v Ljubljani; dramsko-gledališka smer. Za njene izjemne dosežke na področju plesa je prejela področno priznanje JSKD – plaketo »Mete Vidmar«. Prav tako pa je v letu 2015 prejela nagrado Ksenije Hribar ki je bilo podeljeno kolektivu plesnih pedagogov Srednje vzgojiteljske šole in gimnazija Ljubljana (SVŠGL) – umetniška gimnazija, smer sodobni ples. V letu 2017 je prejela še eno nagrado Ksenije Hribar tokrat za njeno izjemno (samostojno) podagoško delo

Tina Dobaj - Tina (Martina) Dobaj (1980, Maribor) je leta 2002 končala umetniško akademijo P.A.R.T.S. v Bruslju. Po šolanju je bila sprejeta v profesionalno skupino ROSAS priznane belgijske koreografinje Anne Terese de Kearsmaaker. Kmalu zatem je dobila angažma v predstavi The Vile Parody of Address koreografa Williama Forsytha. Ko se je vrnila v Slovenijo, je začela učiti profesionalne treninge v Ljubljani in v gledališču v Mariboru, kasneje pa je obnovila stik z Brusljem in poučevala tudi tam različne treninge in delavnice. V letih 2003-2018 je bila pedagoginja sodobnega plesa, kasneje tudi baleta na Srednji vzgojiteljski šoli in gimnaziji Ljubljana – SVŠGL, smer sodobni ples Ljubljana, kjer je sodelovala tudi pri uvajanju ter pisanju programov za umetniško gimnazijo. Od leta 2018 poučuje sodobne plesne tehnike na Konservatoriju za Balet Maribor. S koreografskim prvencem Cesta (2003) je prejela dve nagradi Povodni mož, s predstavo Geiko (2004) pa nagrado Münchenskega festivala. V produkciji Flote je še ustvarila predstavi Ring in Kore wa tada no sen desu (2006 in 2007). Sodelovala je tudi z zborovodjo Karmino Šilec in naredila koreografijo za njen projekt Adiemus (2003) in CS LIGHT (2007). Z Gregorjem Kamnikarjem je sodelovala pri predstavah Odprto od do in Kapital. Slednja je bila objavljena na Brisbane festival v Avstraliji (2011), kjer je avtorica izvedla delavnice na Queenslandski univerzi ter študente integrirala v predstavo. Aprila 2013 je v New Jersey poučevala na plesni šoli MADLOM koreografinje Maje Milenović Workman, kasneje pa plesala v njeni predstavi Namišljena resnica, ki je bila premierno izvedena septembra 2013 v Stari mestni elektrarni v Ljubljani. V New Yorku je 2013 sodelovala v improvizacijskih projektih skupaj z legendama jazz glasbe, z Reaggijem Workmanom in Kenom Vandemarkom v režiji Maje Milenović Workman. Med leti 2014 in 2019 je ustvarjala performanse z glasbenikom Andrejem Hrvatinom pod imenom LaMuG-Zi.